

DOCZYNIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m doczyniony.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. doczynić.

Dokonany, ukończony: Perfectus, Zupełny/ Doskonály/ Docziniony. Mącz 116a.

Cf **DOCZYNIĆ**

JW